
Kdo byl mým mentorem? Od Bereniky K.

Chvilku jsem přemýšlela, kdo to byl, kdo byl mým mentorem? V hlavě mi projeli snad všichni významní lidé v mém životě, napadali mě učitelky ve školce, učitelky, učitelé ve škole, trenérka, nebo moje tety a strejda, vždy jsem se však vrátila ke svému dědovi.

Pokud si představíme perfektního dědu a jeho vlastnosti, můžu s čistým svědomím říct, že můj děda byl perfektnímu dědovi a mentorovi velmi blízko. Vždy jsem se na něj těšila a milovala jsem čas s ním strávený. Jelikož bydlel s babičkou v Praze, stala se i Praha pro mě milovaným městem, kam jsem se vždy ráda vracela a už z auta vyhlížela ten zelený dům podle, kterého jsem poznala, že už jsme v Praze.

Proč ho považuji za svého mentora? Už jen svým bytím mě učil, jak milovat život, jak být pozitivní, vždy ho lidé kolem milovali, byla to energie, která byla všude kolem něj. Naučil mě i dost základních věcí, jako je jízda na kole, byl u toho, když jsem se učila na lyžích, díky němu rozpoznám snad každou jedlou houbu v lese, chodili jsme spolu rybařit, naučil mě milovat a respektovat přírodu.

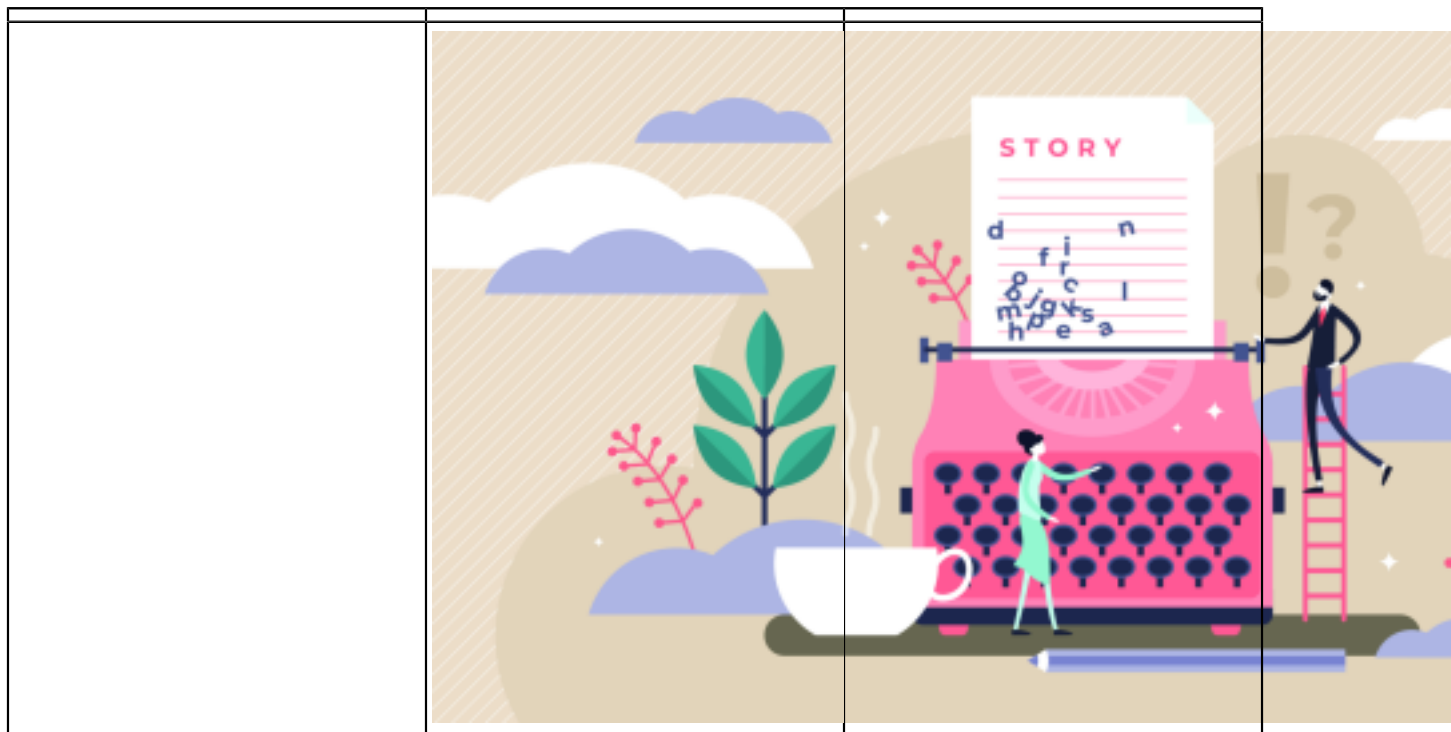
Vždy mi jako dítěti věnoval veškerou pozornost, byl se mnou, vymýšlel hry, bral mě na výlety a chodil se mnou na hřiště si hrát celé hodiny.

Podporoval mě vždy v tom, co mě bavilo, nepamatuji si, že by mi někdy nefandil. Když mohl, jel se podívat na mé atletické závody mě podpořit.

Jeho podpora a jeho význam v mém životě jsme si uvědomovala, ale plně až zpětně, když už v mém životě nebyl. Byl pro mě důležitý, jako můj děda, jako učitel a jako člověk, jako takový. Naučil mě toho mnoho a jsem si jistá, že stále budu nacházet věci, které dělám ve svém životě jen díky němu. Rozhodně v tom hrál roli věkový rozdíl mezi námi, v mých očích měl odpověď snad na vše.

Většinou mě učil tím, kým byl, naučil mě, že není žádné oni a cizí lidé, ale že jsem všichni jedno velké my. Být tu pro ostatní. Spjoval celou naši rodinu, vždy to byl on, který organizoval společné výlety a společné akce. Naučil mě, jak důležitá rodina je a jak je vždy vzácné být s těmi, které milujete. Velký význam určitě mělo to, že byl nemocný, užíval si každý moment strávený se svými vnoučaty, každou maličkost dokázal prožít, jakoby to bylo něco nevidaného.

Proč byl tedy mým mentorem? Asi hlavně z toho důvodu, že sama si občas všimnu, že dělám něco jako on, nebo když analyzuju, proč se mi některé věci líbí, nebo proč mám k nim takový vztah, občas zjistím, že je to právě díky dědovi. Jsem mu vděčná za mnohé v mém životě.



--	--	--